

Ежистъ. — (на нарбасъ) Уви! що виждамъ? на кадѣ сте ся ся отправили? Дали не идите да засвидѣтелствувате за невинносттаѣ ми?

Нарбасъ. — Ахъ! Господжо, заповѣдайте да ся спре убийството (на евриклесъ) Евриклесъ, отведи жьртвата доръ кажя нещю.

Евриклесъ. — (завожда ежистъ) О небо!

Мерона. — (пристъпва) Знаете ли че вы ма смутихте връхъ минутѣтъ когато щяхъ да отмьстя сына си.

Нарбасъ. — Вый щѣхте да го погубыте. Ежистъ...

Мерона. — (спуща ханджара отъ рѣкътъ си) Ахъ! Ежистъ.

Нарбасъ, — О Злощастна царице! Знайте ли че този когото рѣкътъ ви погубваше бѣше Ежистъ.

Мерона. — Нѣка живѣй.

Нарбасъ. — Да, той е сынъ ви.

Мерона. — (пада въ обятіята на исменія.) Ахъ горкана! отивамъ.

Исменія, — О Боже!

Нарбасъ. — (на исменія.) Докарай я да доди въ себеси. (на странъ) Уви! Нечаенната тая и радостна случка ще я направи да из-